

Motion till riksdagen 2012/13:Sk239

av **Ellen Juntti (M)**

Sänk dansbandsmomsen

Förslag till riksdagsbeslut

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anføres i motionen om en översyn av den s.k. dansbandsmomsen.

Motivering

Varje månad beger sig hundratusentals människor ut för att dansa. Istället för att gå på gym, springa eller delta i pass hos Friskis och Sveltis är veckans dans motionspasset. Ur ett folkhälsoperspektiv är detta naturligtvis viktigt. Det finns också andra aspekter som är positiva. För många pensionärer är veckans dans höjdpunkten. De kommer ut och får träffa andra människor och blir därmed inte isolerade.

Länge har man talat om att kultur påverkar hälsan positivt. Flera studier visar att dans har en positiv verkan på kroppen, både fysiskt och psykiskt. När man dansar tränar man både muskelstyrka, balans, koordination och rörlighet. Under dansen utsöndras kroppens eget morfín, endorfíner, som också kallas för "må-bra-hormoner". Endorfíner är stressreducerande och har en smärtstillande effekt. Även oxytocin frigörs i kroppen vid dans. Oxytocin är ett hormon som lindrar smärta och är bra för läkningsprocesser, stress och blodtryck.

Bengt Starrin, verksam vid Karlstads universitet, är professor i socialt arbete och forskar om välfärd, utsatthet och folkhälsa. Hans forskning innefattar emotioner och emotionell energi, ekonomisk stress samt emotioner som skam, stolthet och lycka. I en undersökning som Bengt Starrin gjort bland personer som dansar regelbundet, framgår det att de som dansar mår bättre än de som inte dansar.

För mig är kultur inte bara Operan och Dramaten. Många kommer aldrig att besöka vare sig Operan eller Dramaten, men de flesta av oss har på något sätt en relation till en dansbana. Många har träffat sin partner där, andra lärt

Fel! Okänt namn på

sig dansa och nästan alla blir lyckliga och glada av att dansa. Att få träffa andra människor på t.ex. danstillställningar bidrar även till att man känner sig delaktig i ett socialt sammanhang, inte minst för de äldre. För många är dans viktig för att skapa livskvalitet och harmoni. Dansen kan bidra till att människor orkar med ett i övrigt stressigt och arbetsamt vardagsliv.

SOM-institutet, som är en opartisk undersökningsorganisation vid Göteborgs universitet, ställde 2008 frågan om och hur ofta man dansat under det senaste året i den nationella SOM-undersökningen om kulturvanor och livsstil i Sverige. Totalt besvarades frågan av 1 635 personer. 42 procent av de svarande i åldern 15–85 år uppgav att de dansat minst en gång under året, 19 procent att de dansat minst någon gång i kvartalet och 11 procent minst en gång per månad. Vilket skulle innebära att 3,2 miljoner svenskar varit ute och dansat under året samt att 845 000 dansat minst en gång i månaden.

Varje vecka åker ett hundratal dansband ut på vägarna, och mil efter mil kör de till olika spelningar. De brinner för sin musik och för att möta sin publik, och de är en förutsättning för att dansarna ska kunna dansa till levande musik. Många dansbandsmusiker har varit verksamma i väldigt många år, en del så länge som 50 år. Dansband har blivit en del av den svenska folksjälen och betyder mycket för många.

Dansbandsmusiker är slitvargar, och danstillställningar skapar även många andra arbetstillfällen som man inte tänker på. Det skapas arbeten inom produktionsbolag, skivbolag, reklamföretag, musikaffärer som säljer eller hyr ut instrument, arrangörer, garderobspersonal, revisorer, klädskapare, bussföretag med flera.

Det finns dock orosmoln på himlen vad det gäller de svenska dansbandens överlevnad. Ett sådant orosmoln är den så kallade dansbandsmomsen. En orättvis moms som drabbar de svenska dansbanden och de som dansar.

Enligt gällande lagstiftning är det i dag olika momssatser beroende på om man spelar musik för sittande eller dansande publik. En sittande publik betalar 6 procent i moms på entrébiljetten, medan dansande publik betalar 25 procent. Det innebär att om jag vill se dansbandet The Playtones spela på ett konserthus betalar jag 6 procent moms, men om jag går ut för att dansa till samma orkester med samma repertoar så får jag helt plötsligt betala 25 procent moms.

Skillnaden är att på det ena stället sitter du ner och lyssnar på The Playtones, och då räknas det som kultur. På det andra stället dansar du till The Playtones, och då räknas det plötsligt inte som kultur. Trots att det är samma band och samma repertoar. Man skulle kunna säga att det straffar sig när man vill dansa till musiken. Samtidigt pågår det i dag en samhällsdebatt om att vi i Sverige blir allt mer överviktiga och behöver både se över våra kostvanor och röra oss mer. Varför ska man då straffas om man föredrar att röra på sig genom att dansa, hellre än att sitta stilla på en konsert?

Många menar att dansbandsmomsen är 25 procent för att det räknas som en kommersiell verksamhet. Ett dåligt och ihåligt argument som faller platt i samma stund som det framkommer att biljettpriset till konserten med Bruce Springsteen också har 6 procent moms. Frågan man också kan ställa sig är

Fel! Okänt namn på

varför Bruce Springsteen räknas som kultur medan de svenska dansbanden inte gör det?

Flera av dem jag träffat har berättat att konsekvensen med att de får betala 25 procent istället för 6 procent moms blir att de dansar färre gånger. Flera har berättat att de hade gått ut och dansat oftare om priset vore lägre. Detta i sig skulle också innebära fler arbetstillfällen i det stora hela och minska sårbarheten i branschen.

Prisskillnaden betyder kanske inte så mycket för dem som dansar sällan, men många av dem jag har träffat dansar flera gånger i veckan och för dem gör priset skillnad.

Skattesatsen 6 procent gäller för tillträde till konserter, cirkus, biograf, teater, opera- eller balettföreställningar eller andra jämförliga föreställningar. Med jämförliga föreställningar avses t.ex. trolleri, revy-, operett- eller musikalföreställningar.

Undantag är skattesatsen 25 procent på danstillställningar och restaurangunderhållning.

Detta är orättvist och svårt att förstå och acceptera. Om man sänker momsen till 6 procent även för dansande publik tror jag att det skulle vara bra för folkhälsan och även skapa fler arbeten både för dansbanden och de övriga som jag nämnt tidigare. Framförallt skulle det bli rättvist.

Därför föreslår jag att en översyn av de olika mervärdesskattesatserna bör göras.

Stockholm den 28 september 2012

Ellen Juntti (M)